

DEN SVENSKA VÄNSTERN ÄR ETT SKÄMT

Del 2. Syndikalismen

Angående kritik mot att "splittra vänstern"

Vänsterrörelsen symboliserar vissa ideal. Det betyder att vänsterns trovärdighet till stor del är lika med dessa ideals trovärdighet. När vänstern inte är trovärdig ifrågasätts dessa ideal (med att personifierat vara samma skräp som de borgerliga). Vänstern får sin trovärdighet ifrågasatt av lex, välhetsidealism, sexism och homofobi. Det betyder att ett ständigt motstånd är nödvändigt i och för den socialistiska kampen.

Här fortsätter serien där den svenska vänstern idag granskas. Den går i olika delar. I den första delen granskades propagandasekten Folkmakt. Kommande delar kommer att handla om olika typer av kommunism, intellektualism, anarkism, p(redi)k(ande) punkband m.m.

Fackföreningsreformism - SAC

SAC kallas en syndikalistisk fackförening. Vid bildandet i början av 1900-talet bestod majoriteten medlemmar av unga och stridslystna, manliga arbetare. Nu i slutet av 1900-talet domineras organisationen av medelålders feminister från medelklassen. Från den ena extremen till den andra.

SAC, Sveriges Arbetares Centralorganisation, bildades 1910 av 22 fackförbund i protest mot LOs reformistiska linje. Organisationen sägs vid dess första principförklaring bygga på en anarkosyndikalistisk grund. 1915 fanns det 98 lokala samorganisationer (LS, som bildade SAC) med 4.800 medlemmar. 1916 fördubblades medlemsantalet till 9.300. Vapnen mot arbetsköparna var strejk, blockad och registermetoden (en lägsta-lön som inte fick under-skridas).

1922 antog SAC en principförklaring där anarkismen inte längre ingick. SAC var då bara syndikalistiskt. Principförklaringen pendlade mellan begreppen revolution och evolution. Arbetares övertagande av arbetsplatser sågs starta före revolutionen, därav evolution. Detta självförvaltande skulle sedan öka för att slutligen leda till revolution. Det kan kallas syndikalistisk reformism.

1924 hade medlemsantalet en topp på 37 000, därefter minskade det för att i början 30-talet åter öka, och sedan minska igen. SAC tappade sedan medlemmar fram till 58.

På 30-talet ansåg SACs företrädare sig tvingade att gå med på tidsbundna avtal, vilket de fram tills då motsatt sig. Det berodde till en viss del på att LO ingick i monopolavtal med arbetsköpare

som sa att endast LO-medlemmar anställdes.

1952 reformerades principförklaringen genom allmän medlemsomröstning. Denna nya principförklaring hade sin upprinnelse i kampen mot både kommunismen och fascismen, det inte sågs vara någon skillnad mellan. Baksidan av beslutet var att det också innebar ett ständigt för den borgerliga demokratin. Med detta tonade SAC även ner sin hårda antimilitarism.

1954 bildades den statsunderstödda arbetslöshetskassan SAAK, Sveriges Arbetares Arbetslöshetskassa. Det ledde till problem med den syndikalistiska internationellen IAA, vilkas företrädare ansåg att upprättandet av en a-kassa var kollaboration med staten. SAC hävdar själv att det var IAAs centraliserings-tendenser som var upphovet till det hela, och att SAC så småningom lämnade organisationen. A-kassan blev delvis en fristående organisation vars verksamhet likväl reglerades av staten. Samtidigt med inrättandet av a-kassan kom även ombudsmän, kollektiva försäkringar m.m. SAC normaliserades enligt den konventionella LO-fackföreningsnormen.

Mellan 58 och 68 sker en medlemsökning. Vänsterns allmänna uppgång 68 påverkade dock SACs medlemsantal

ytterst lite. Ändå medförde radikaliseringen till att en ny principförklaring antogs 76 - "tillbaka till rötterna".

Under 80-talet gick medlemsantalet tillbaka vilket ledde till att avgiften som gick till SAC centralt på kongressen 87 beslutades att höjas. I protest mot detta lämnade flertalet LS SAC. Med detta i åtanke höjdes inga avgifter från 90 till 95, vilket i kombination med att både tryckeriet och tidningen gick bak ekonomiskt försatte organisationen i en allt värre kris. Kongressen 94 beslutade att låta tidningen fortsätta med förlust mot att SAC centralt täckte förlusten. Däremot reducerades antalet anställda ombudsmän/kvinnor. Trots detta infördes en ytterligare avgiftshöjning. Den avgjordes genom en allmän medlemsomröstning och godkändes, varpå ett antal LS i protest lämnade SAC. Ungefär 2.000 medlemmar lämnade organisationen. 99 har SAC knappt 9.000 medlemmar.

SACs egen historia

SACs egen historieskrivning (i *Grundboken* och överhuvudtaget) ur syndikalistiskt perspektiv slutar 1938, därefter följer en ytterst och allmän schematisk sådan.